

Absolventská práce
Základní škola Bystré, Školní 24, Bystré 56992
9. ročník

DO ÚDOLÍ POTOKŮ A ŘEK

Eliška Vejdělková

Školní rok 2012/ 2013

**Prohlašuji, že jsem absolventskou práci vypracovala samostatně. A děkuji paní učitelce
Leinweberové za pomoc při jejím zpracování.**

Bystré 28. května 2013

1 Obsah

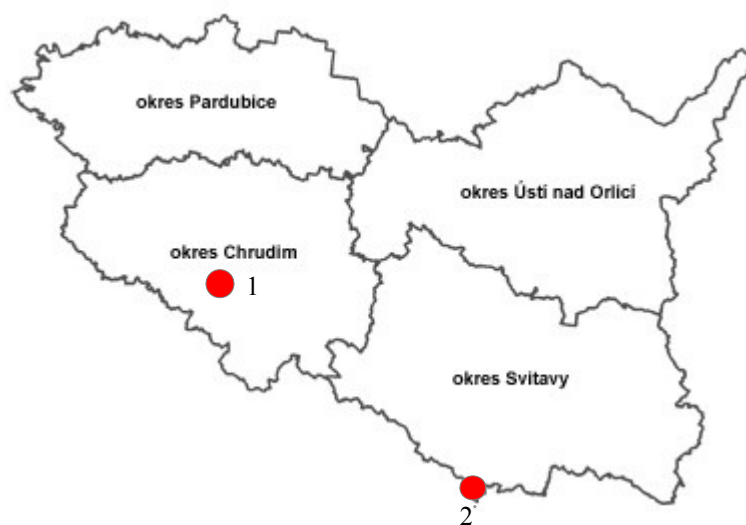
Obsah

1	Obsah.....	1
2	Úvod.....	2
3	Mapa s vyznačenými údolími	3
4	Údolí řeky Žejbro.....	4
5	Údolí Kavinského potoka.....	7
6	Údolí Bílého potoka	9
7	Údolí řeky Bobrůvky	12
8	Údolí Chlébského potoka.....	15

2 Úvod

Rozhodování, o čem bude moje absolventská práce, bylo celkem jednoduché. A protože jsem měla jasno v tom, že to bude něco s přírodou, tak mi přišlo celkem zajímavé, zpracovat několik známých i méně známých údolí ve vzdáleném i blízkém okolí. Svoji absolventskou práci jsem nazvala Do údolí potoků a řek . Navštívila jsem celkem pět údolí. Většina z nich je součástí přírodních parků a vede jimi i turistická značka. Údolí jsem navštívila většinou autobusem nebo vlakem. Je to výhodnější. Vzhledem k tomu, že bychom se k autu museli vracet, je cesta autobusem lepší. Pokud ale chcete jet autem, je třeba cestu lépe naplánovat a promyslet, posedět déle u internetu a vyhledat příhodné spoje pro návrat k autu. Cesty naplánované mnou je možno si trochu upravit, případně zkrátit. Cestou údolím jsem pořizovala fotodokumentaci, která je přiložena na DVD. Po návratu domů jsem vše zapsala do sešitu (zajímavosti na trase, popis cesty, mapky...). Spoustu informací jsem získala z informačních tabulí a letáků z informačních center. Další informace jsem získala z knih a internetu. Nasbírané informace jsem zpracovala a zapsala do počítače a z fotografií vytvořila DVD.

3 Mapa s vyznačenými údolími

- 1- řeka Žejbro
- 2- Kavinský potok
- 3- Bílý potok
- 4- řeka Bobrůvka
- 5- Chlébský potok

4 Údolí řeky Žejbro

Řeka Žejbro pramení 0,5 km od vesničky Oldříš u Krouny

DÉLKA TOKU : 30,8 km.

PLOCHA POVODÍ : 96,2 km²

PRŮMĚRNÝ PRŮTOK : 0,54 m/s.

PRÍTOKY : - říčka Raná

- Mrákotinský potok

NADMOŘSKÁ VÝŠKA : pramen- 550 m.n.m. při ústí- 250 m.n.m.

GPS SOUŘADNICE : N 49° 54' 30. 391 " E 15° 56' 19. 986 " (Vrbatův Kostelec)

INFORMACE PRO NÁVŠTĚVNÍKY : Sjízdné na kole od Podskalý směřem na Chrast též
sjízdné i pro vozíčkáře.

OBČERSTVENÍ : Vrbatův Kostelec , Chrast

TURISTICKÁ ZNÁMKA : Chrast- č. 757

TURISTICKÁ VIZITKA : --

VZDÁLENOST : Bystré – Vrbatův Kostelec :47 km

Řeka Žejbro je levostranný přítok řeky Novohradky, od svého pramene proudí směrem ke Žďáru u Skutče, dále teče přes Leštinku, Vrbatův Kostelec a Chrast. Nedaleko města Hrochův Týnec se vlévá do Novohradky.

Nejzajímavější a nejhezčí úsek řeky je část od Vrbatova Kostece do Podlažic. Zde je řeka lemovaná skalními útvary .Kolem řeky , ale i v samotném korytě se nachází velké množství kamenů a valounů. Říční voda hravě překonává tyto přírodní překážky. Řeka se místy dělí na několik větví s ostrůvky uprostřed a vyskytují se v ní hluboké tůně. Vymleté břehy pod kořeny stromů nebo místa pod velkými kameny jsou často útočištěm pstruhů, kteří se zde hojně vyskytují. Vlhké prostředí

lemované skalními útvary zajišťuje i v tom nejparnějším létě příjemné chladné prostředí. Charakter lesa je převážně smíšený a nacházejí se zde některé vzácné rostliny např. : vemeník dvojlistý (*Platanthera Bifolia*) je orchidej vysoká až 0,5 m .

Zajímavostí na naší trase je kostel Panny Marie pod Skalou (je to barokní stavba z roku 1696) .
Dalším zajímavým místem je kostel v Podlažicích a zámek v Chrasti.

TRASA- POPIS CESTY

Z Vrbatova Kostelce se vydáme po modré turistické značce po proudu řeky směrem na Podlažice- zde je kostel Panny Marie pod Skalou. Současně s turistickou značkou vede i naučná stezka Chrastecka. Nedaleko za kostelem pokračuje naučná stezka po pravém břehu a modrá značka vede po asfaltové silničce směrem na Horecký rybník, kde se obě stezky zase setkávají. Zajímavostí na pravé straně řeky na místě zvaném u Vany je obrovský kámen, na kterém je nápis německém jazyce. Připomíná setkání královéhradeckého biskupa Jana Leopolda Hayde s kněžnou Poniatovskou.

Údolí končí před obcí Chacholice odtud pokračujeme směrem na Podlažice, kde se nachází překrásný kostel sv. Markéty. Dále pokračujeme na Chrast. Než vcházíme do Chrasti procházíme stromořadím Velká a Malá Lipka, hned za nim je zahrada zámku Chrast. Z Chrasti je dobré autobusové i vlakové spojení.

ZAJÍMAVOSTI NA TRASE

KOSTEL PODLAŽICE

Barokní kostel sv. Markéty. Vystavěn v roce 1696 – 1712 kdy byl dokonce vysvěcen biskupem Janem Adamem Vratislavem z Mitrovic. V minulosti byl kostel součástí staveb kláštera benediktínů. Klášter je místem vzniku největší ručně psané bible. Kniha je obrovská nejen svými rozměry, ale i obsahem, je 92 cm vysoká a 50 cm široká a obsahuje 312 pergamenových listů. V době 30-ti leté války byla jako kořist odvezena do Švédska, kde je uložena v královské knihovně ve Stockholmu. Její model je uložen v muzeu v Chrasti.

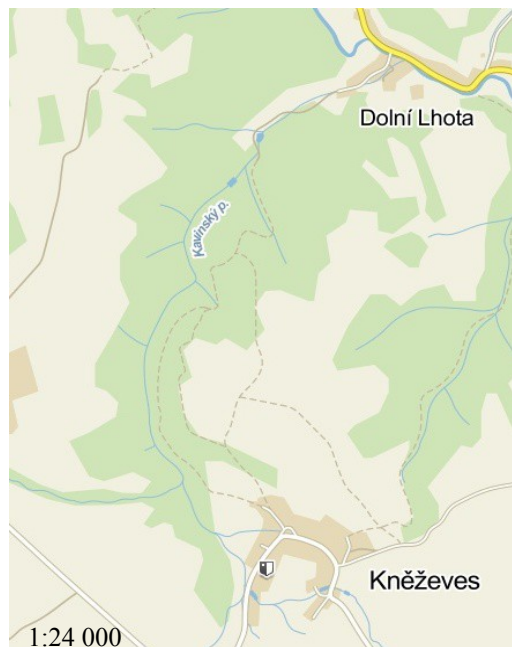
POVĚST O VZNIKU CODEX GIGAS = ĎÁBLOVA BIBLE

Kdysi dávno žil v podlažickém klášteře mnich, který pro velký hřích byl odsouzen k zaldění za živa. Aby se trestu vyhnul, nabídl, že za jedinou noc napíše největší knihu. I přinesli mu kůže, brka , inkoust a mnich začal při mdlém svitu kahanu psát – opisovat bibli. Již o půlnoci bylo jasné že to nestihne. Nevída jiného východiska, rozhodl se povolát ku pomoci ďábla. Ten se urychleně dostavil. Mnich zaprodal svou duši a pekelník se s nechutí pustil do díla. Za svítání tu byla kniha obrovská a nádherná. Mnich k ní přičinil pouze jedno- podobiznu ďábla z vděčnosti. Je ušetřen trestu, zato život se mu mění v peklo. Nemá na světě stání. Hnán výčitkami svědomí prchá z místa na místo, až po dlouhém bloudění klesá před sochu panny Marie, již prosí o spásu své duše. Matka boží vyslyší kajícího a posílá anděly, aby se dali s ďáblem v zápas. Ti zvítězí a vrací ve snu bezbožníkovi úpis duše. Je nejvyšší čas neboť mnich právě umírá. Jeho duši, vysvobozenou z hříšnickova těla, odnášejí andělé do nebe...

ZÁMEK CHRAST

Barokní zámek dřívější sídlo královéhradeckých biskupů, kde nyní sídlí Městský úřada Městské museum. Zámecká kaple slouží jako koncertní sál. V museu je uložena kopie bible Codex Gigas. K zámku náleží i francouzský park z pol. 19. století.

5 Údolí Kavinského potoka

Kavinský potok pramení nedaleko obce Trpín

DÉLKA TOKU: cca 5 km

PLOCHA POVODÍ: cca 6,04 ha

PŘÍTOKY: pouze malé bezejmenné přítoky, které jsou přes léto vyschlé a na jaře díky tání sněhu nabírají vodu

NADMOŘSKÁ VÝŠKA : 500-560 m n.m.

GPS SOUŘADNICE: N 49° 35' 14. 586" E 16° 25' 20. 859" (Kněževes)

INFORMACE PRO NÁVŠTĚVNÍKY : Na kole obtížně sjízdné, nesjízdné pro vozíčkáře

OBČERSTVENÍ: Dolní Lhota

TURISTICKÁ ZNÁMKA : --

TURISTICKÁ VIZITKA : --

VZDÁLENOST: Bystré- Kněževes : 9 km

Kavinský potok je pravostranný přítok řeky Křetíanky. Protéká údolím Kaviny. Hluboce zařezané údolí s živými travertiny a se smrkovými porosty pralesního charakteru na svazích. Území o rozloze 6,04 ha bylo vyhlášeno r. 1997 přírodní rezervací.

TRASA - POPIS CESTY

Putování po dalším údolí začínáme v obci Kněževes a vydáváme se po zelené turistické značce směrem na Dolní Lhotu.

Nedaleko za obcí vcházíme do lesa. Údolí se začíná postupně prohlubovat v některých místech je až soutěskovitého typu.(Někde jsou svahy údolí vzdálené pouze 50 m.) Cesta vede několik metrů nad

potokem a v polovině údolí přechází na levou stranu. Poté přicházíme k místu, kde dříve stával hrádek. Od hrádku scházíme dlouhou cestou až do Dolní Lhoty.

ZAJÍMAVOSTI NA TRASE

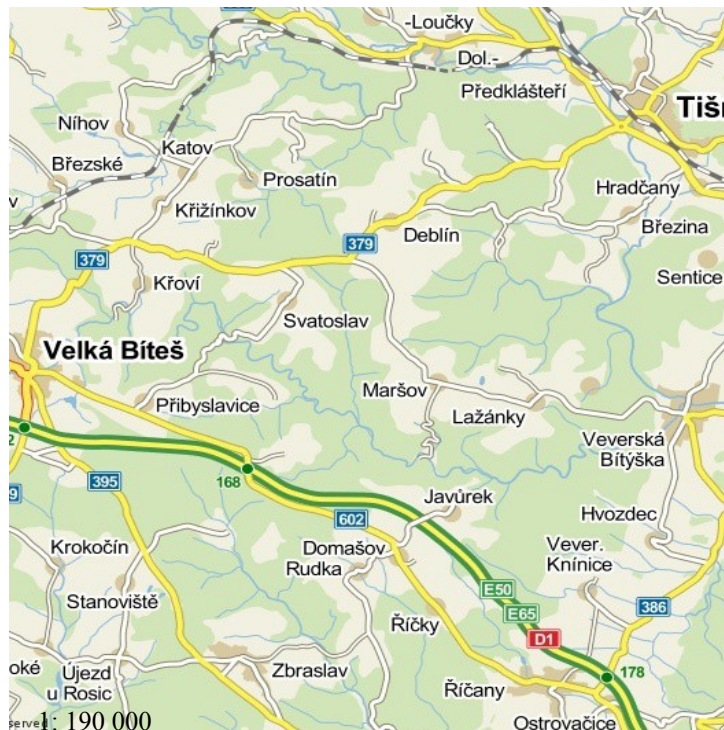
KNĚŽEVES

Kněževes- obec rozkládající se na obou stranách Českomoravské zemské hranice. Žije zde pouze necelých 200 obyvatel. Pověst o vzniku obce: Ten den začal jako každý jiný. Hospodář z Mokré Lhoty zapřáhl koníka, aby dovezl klest a dříví. Za několik chvil byl sedlák na místě . Po usilovné práci se chtěl naobědvat. Za chvíli ho z odpočinku vyruší dva páni v dvorském obleku. Důvod jejich zastavení je po chvilce rozhovoru jasný. Paní Kunhuta potřebuje porodní bábu a faráře. Za krátký čas už může olešnický páter přistoupit ke křtu syna Ješka, kterého Kunhuta počala se Závišem z Falkenštejna. Na důkaz vděku věnuje Kunhuta Olešnické faře část lesa. (ves kněze)

HRADISKO

Historie hradiska je úzce spjatá s hradem Svojanovem. Podoba samotného objektu není známá, jednalo se pravděpodobně o dřevěnou tvrz, která střežila Trstenickou obchodní stezku. Ke tvrzi se váže pověst o zrození Ješka, syna Záviše z Falkenštejna a jeho choti Kunhuty. Nakupené kameny a nerovnosti v terénu dávají tušit, kde středověká tvrz asi stála.

6 Údolí Bílého potoka

Bílý potok pramení 2 km od vesnice Skřínářov. Za Velkou Bíteší se spojí s potokem Bítýška.

DÉLKA TOKU: 33,9 km

PLOCHA POVODÍ: 113,7 km²

PRŮMĚRNÝ PRŮTOK: 0,29 m/s

PŘÍTOKY: Bítýška, Podhorka, Salašský potok, Hranečník

NADMOŘSKÁ VÝŠKA: 400 m. n. m.

GPS SOUŘADNICE: N 49°17'43.250", E 16°17'19.765"(Spálený mlýn)

INFORMACE PRO NÁVŠTĚVNÍKY : Na kole sjíždě s opatností při brodech, pro vozíčkáře částečně sjíždě - od Hálova mlýna do Veverské Bítýšky

OBČERSTVENÍ: Šmelcovna

TURISTICKÁ ZNÁMKA : Velká Bíteš No. 478, Šmelcovna No. 1216, Jarošův mlýn Veverská Bítýška No. 812

TURISTICKÁ VIZITKA : Velká Bíteš No.1588 , Jarošův mlýn Veverská Bítýška No. 1188

VZDÁLENOST: Bystré- Velká Bíteš: 58 km

Bílý potok je pravostranný přítok řeky Svatky. Nedaleko od svého pramene protéká rybníky v oblasti Osova a Vlkova (Nová komora, Stará komora, Štěnice, Okolík, Vlkovský rybník...). Od soutoku s potokem Bítýška teče Bílý potok hlubokým údolím až do Veverské Bítýšky. Od Spáleného mlýna až do Veverské Bítýšky je území vyhlášeno Přírodním parkem (1978) s rozlohou 3500 ha. V údolí je mnoho skalních útvarů či proříznutých skalních meandrů. Jeden z nejzajímavějších úseků lze objevit nedaleko nad vtokem Podhorky. Potok zde prořezává Výří skály skalním meandrem. Koryto potoka je lemováno břehovým porostem. Svahy údolí a přilehlé plochy jsou souvisle zalesněny (buk, dub, smrk, javor, jedle,), je zde zastoupeno mnoho původních

druhů. Ve zdejších lesích a skalách sídlí řada významných druhů ptáků např.: Jestřáb lesní, Čáp černý, Výr velký, Dátek černý, Konipas horský. Některé štoly po bývalých těžebních aktivitách jsou častým zimovištěm netopýrů.

Zastoupení rostlin: Brambořík nachový, Okrotice bílá, Vemeník dvoulistý, Střevíčník pantoflíček, Lýkovec jedovatý...

Svahy jsou rozčleněny na desítky údolí a údolíček, skalnatých rokli, žlebů a úžlabin. Fenomémem parku jsou skalnaté často stupňované rokly představující jedinečnou zastíněnou vlhkou divočinu. Právě zde našel ideální podmínky pro život Mlok skvrnitý. V údolí se zachovalo několik vodních mlýnů (např.: Spálený, Javůrecký, Maršovský, Lažánský...) U Šmelcovny se zachovaly zříceniny starých hamrů, ve kterých se od středověku až do 19.st. zpracovávala stříbrná či železná ruda. Pod Lesním Hlubokým jsou staré štoly upomínající na historickou těžbu stříbra a železné rudy.

TRASA - POPIS CESTY

Naši cestu začínáme u Spáleného mlýna (kde necháme auto) Čeká nás zhruba 18 km cesty do Veverské Bítýšky. Jdeme po modré turistické značce, která lemuje celý tok. Trasa je zajímavá tím, že díky meandrům se musí neustále přecházet z jedné strany na druhou, a proto je zde mnoho brodů a lávek. Na některých místech lávka chybí a proto se musí řeka přebrodit , což je zejména v jarním období velmi zajímavé (řeka je rozvodněná). Procházíme podél řeky a míváme Pavlovcův mlýn, mlýn ve Žlebě, Javůrecký mlýn, Maršovský mlýn a přicházíme do osady Šmelcovna. Pokud nechceme projít celou trasu až do Veverské Bítýšky, můžeme ze Šmelcovny jít do Maršovic, kde je možnost vrátit se autobusem ke Spálenému mlýnu. Od Šmelcovny lze projet trasu až do Veverské Bítýšky i na kole. My tedy od Šmelcovny pokračujeme přes Vaverkův mlýn (Lažánský - Hálův) až do Veverské Bítýšky. Posledním mlýnem je mlýn Jarošův, který se nachází přímo ve Veverské Bítýšce odtud je dobré autobusové spojení.

ZAJÍMAVOSTI NA TRASE

Vody Bílého potoka po dlouhý čas využívalo několik mlýnů. Zde uvádím ty, jež se zachovali, i když dnes slouží k jinému účelu.

Jsou to : Křovský mlýn (na konci vesnice Křoví)

Rýglůvský mlýn

Pánovský mlýn

Spálený mlýn

Pavlovcův mlýn

mlýn ve Žlebě

Javůrecký mlýn (Kuchyňkův)

Čížkův mlýn (Chomoutův- Hrbkův)

Veverský mlýn (Lažánský- Hálův)

Jarošův mlýn ve Veverské Bítýšce

Na potoce pracoval také vodní hamr, po němž však zůstaly pouze zbytky kamenných zdí pod tzv. Výří skálou (mezi Žlebem a Javůreckým mlýnem).

Nad Javůreckým mlýnem se nachází staré důlní chodby "Stříbrnice", kde se těžily rudy stříbra, olova

a cínu. Těžba byla zastavena okolo roku 1780. Dnes jsou vstupy do chodeb uzavřeny pro nebezpečí úrazu a zabezpečení klidu hnízdícím netopýrům.

Osada Šmelcovna se připomíná každoročním slavením jara vždy první jarní neděli v roce. Ve 20. letech sem s příchodem jara zajížděl i básník Petr Bezruč.

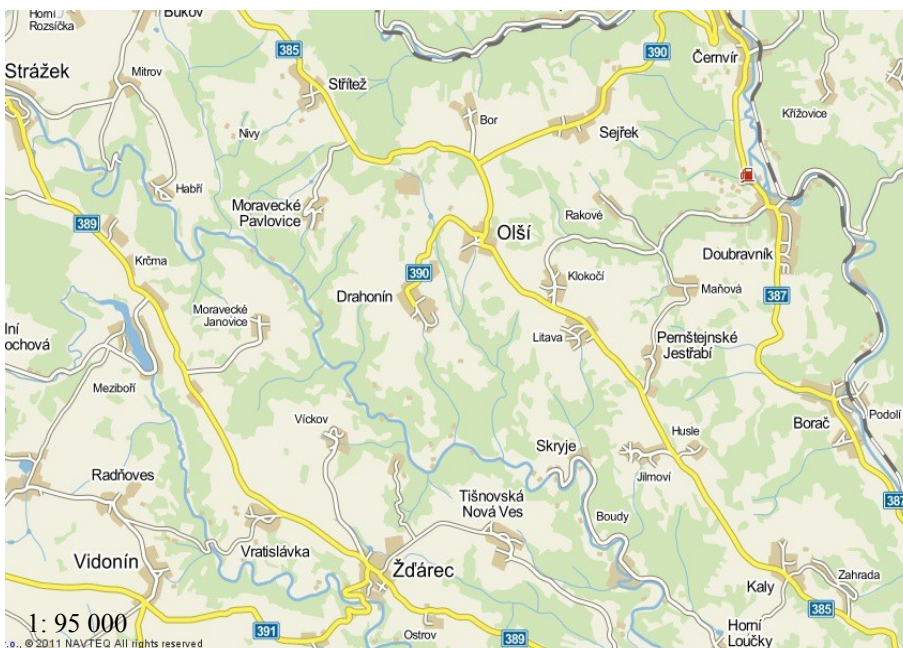
OSADA ŠMELCOVNA

Jméno osady vzniklo z německého slova "schmelzen" – tavit. Ve Šmelcovně se ruda dolovala, zpracovávala na hamru a tavila. První zmínky o dolování jsou z 13. st. , těžili se tu stříbrné rudy. Další doložené zmínky o těžbě jsou ze 16. st. Železná ruda se těžila i v okolních osadách (Lažánky, Javůrek, Hluboké,..). Největší rozkvět Šmelcovny nastal s rozvojem hutnictví v 50.let. 19. st. Stála zde vysoká pec (měla výšku 13 m) s hamrem, slévárnou, kovárnou, cihlářskou pecí, skladem cihel, dřevěného uhlí a obytnými budovami. V peci se topilo dřevěným uhlím dodávaným z okolních lesů. Hnací silou hamrů byla voda z Bílého potoka a Maškova rybníka. K zastavení provozu došlo roku 1873 z ekonomických důvodů. Budovy byly strženy, pozůstatky objektů postupně zarostli lesem (a jsou v soukromém vlastnictví).Roku 1905 byla na Šmelcovně vybudována kaple ta zde dodnes stojí.

JAROŠŮV MLÝN

Mlýn a museum mlynářského řemesla. Chráněn jako kulturní památka ČR. První zmínky jsou ze 17.st. Sloužil ke mletí mouky pro Veverskou Bítýškou a její okolí. Na konci 30. let 20. st. byl mlýn výrazně upraven a rozšířen, vybaven nejmodernějšími stroji na mletí obilí. V té době vlastnili mlýn manželé Jarošovi. Po roce 1951 vlastnily mlýn Středomoravské mlýny Brno. Do rodiny Jarošů se mlýn vrátil v roce 1991 a zůstal v provozu až do roku 2002, kdy byl prohlášen za kulturní památku a zpřístupněn veřejnosti.)

7 Údolí řeky Bobrůvky

Řeka Bobrůvka – pramení v oblasti Žďárských vrchů v rekreační oblasti nedaleko rybníka Sykovec asi 1 km od obce Rokytno.

DÉLKA TOKU: 54,5 km

PLOCHA POVODÍ: 236,9 km

PŘÍTOKY: Bezděčka, Zátoka, Řečický potok, Olešná, Mirošovský potok, Drahonínský potok

NADMOŘSKÁ VÝŠKA: 450 m. n. m.

GPS SOUŘADNICE: N 49°25'44.808", E 16°13'25.715" (Habří)

INFORMACE PRO NÁVŠTĚVNÍKY : Na kole i pro vozíčkáře nesjízdné

OBČERSTVENÍ: Šafránkův mlýn

TURISTICKÁ ZNÁMKA : --

TURISTICKÁ VIZITKA : --

VZDÁLENOST: Bystré- Habří: 32 km

Řeka Bobrůvka od pramene teče směrem na jih. V Novém Městě na Moravě protéká několika rybníky. Dále teče přes Radešínskou Svatku do obce Bobrová, kde se stáčí na východ a poté na jihovýchod. Protéká obcí Strážek a vtéká do hlubokého údolí – nejkrásnější část řeky. Přes Újezd u Tišnova teče do Dolních Louček, kde se stéká s Libochovkou . Tímto soutokem vzniká řeka Loučka, která je pravostranným přítokem Svatky.

Nejzajímavější část řeky začíná za obcí Strážek a pokračuje až k vesnici Skryje. Přibližně v polovině této cesty se nachází Trenckova rokle. Podle pověsti tajemné místo, kde se ukrýval baron Trenck – o něm ale blíže v zajímavostech. Údolí svým charakterem připomíná přírodu Slovenského ráje. Strmé svahy, spadlé stromy, přes které po cestě musíme přecházet, krásné meandry řeky, ale zejména vodopády jsou hlavním lákadlem Trenckovy rokle. Vodopády jsou tvořeny malým potůčkem, který obvykle v létě vysychá. Vodopády jsou dva, horní měří 3 metry a spodní 8 metrů

ve dvou kaskádách. Cesta k nim je složitější, skály jsou pokryté mechem a kapradím, ve stoupání nám pomáhá záchytné lano ve skále. příroda je tu opravdu divoká a nedotčená.

TRASA - POPIS CESTY

Zvolila jsem trasu z obce Habří až k Šafránkovu mlýnu (což je asi 2 km od Drahonína). Samotná trasa je dlouhá asi 10 km. Pokud jedeme autem musíme počítat ještě se zpáteční cestou. Kolem řeky vede turistická značka, po které můžeme projít až do Dolní Loučky, případně Předklášteří. Celá cesta je však na projití za 1 den poměrně dlouhá – cca 25 km. Začínající mírná cesta se posléze mění v příkrou cestu vedoucí prudkým srázem. Přicházíme do nejzajímavější části - do Trenckovy rokle. Hned v první chvíli nás upoutá na stromě připevněná cedule- pověst o baronu Trenckovi. Nesmíme zapomenout jít se podívat na vodopády, které jsou ovšem trochu výše na malém přítoku řeky Bobrůvky. Cesta vede po skále a proto se musíme přidržovat záchytných lan. Po náročném výstupu je nám otevřen pohled na dva krásné vodopády. Po výstupu z Trenckovi rokle cesta už není tak náročná a dojdeme po ní až k Šafránkovu mlýnu.

ZAJÍMAVOSTI NA TRASE

POVĚST O FRANTIŠKU BARONU DE TRENCKOVI

Velitel pandurů František Baron de Trenck byl legendárním bojovníkem, pijákem a karbaníkem. Vynikající tanečník a vyhledávaný společník. Hovořil několika jazyky. Chlap oplývající odvahou a silou a neohrožeností, prosazující tvrdě svou vůli. Jeho šavle byla stále zbrocena krví nepřátel i nevinných. Obávali se ho urození i prostí, někteří ho nazývali Pekelníkem.

Narodil se 1. ledna 1711 v Reggio di Calabria. V 17 letech dosáhl důstojnické hodnosti a vstoupil do rakouského vojska. Zanedlouho je nucen službu ve vojsku opustit pro výstřední chování a nekázeň. Ve 20 letech rozt'al svému komorníkovi , který mu odmítl půjčit peníze, aby mohl pokračovat v karetní hře, šavlí hlavu.

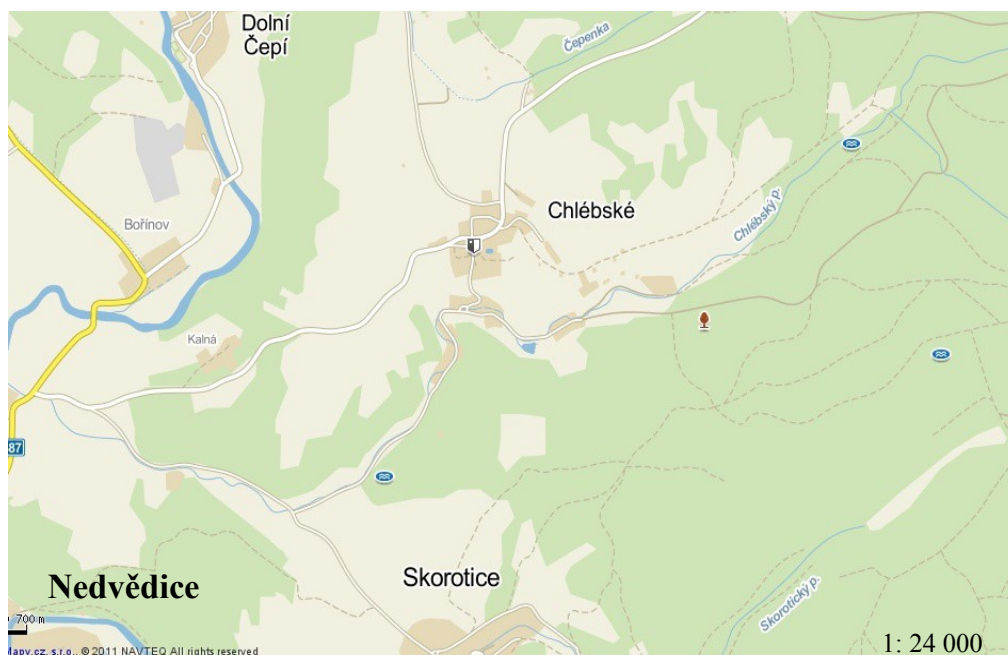
Roku 1738 sestavil ozbrojenou skupinu o síle asi 300 mužů, s nimiž vtrhl do Ruska, kde se přidal k vojskům bojujícím proti Turkům. Svou divokou odvážností a tvrdou povahou si získal respekt nadřízených. Jeho počínání nahánělo všem hrůzu. Tak při jednom bojovém střetnutí mu jeden Turek vrazil kopí do břicha. Trenck si však kopí vytrhl, obrovskou silou ho rozlámal , mrštil jím po protivníkovi a ujel. Pro svou výbušnou povahu se dostával do konfliktu s vojenskými řády. Zmlátil svého velitele v hodnosti plukovníka, který mu vytykal jeho chování a byl odsouzen k trestu smrti. Navrhl tedy velícímu maršálovi, aby mu dal milost, srazí-li při nejbližší bitvě třem Turkům hlavy. Přivezl čtyři zkrvavené hlavy a všechny jímal děs, když je pak se smíchem házel na zem. Pro své chování k nadřízeným byl opět odsouzen k trestu smrti, následně byl trest změněn na vyhnanství na Sibiř. Po krátkém vězení byl z Ruska vyhoštěn.

Nástup Marie Terezie na trůn se osudově dotkl i barona Trencka. Nabídl jí své služby, které přijala. Trenck naverboval tisíc pandurů. Pandurský sbor se rekrutoval z různých dobrodruhů a vyvrhelů a svou službou měli odčinit své poklesky. Svůj sbor rozšířil až na pět tisíc mužů, kteří si počínali neobyčejně krutě. Sám baron byl několikrát raněn a začal získávat respekt i na nejmocnějších místech. To začalo mnohým vadit. Byl obviněn a odsouzen k pokutě 120 tisíc zlatých, kterou odmítl zaplatit. Při novém procesu mimo jiné škrtil předsedu vojenské rady. Byl odsouzen a uvězněn ve Vídni, odkud však lstí uprchl. Proces byl obnoven, ale trest mu byl vymazán

a dostal jen domácí vězení. Ale i toto nařízení porušoval a vyjížděl si v kočáře do divadla, kde napadl člena doprovodu císařovny a hodlal jej vyhodit z lóže. Poté musel uprchnout do Holandska, kde byl však vypátrán a vyfasoval doživotní žalář na obávaném Špilberku. Císařovna ho však úplně zbavit trestu nemohla, protože ho soud uznal vinným za znásilnění mlynářovi dcery ve Vratislavi, přestože se později ukázalo, že je to křivé obvinění.

Zemřel 4. října 1749. Podle poslední vůle byl uložen v Kapucínské hrobce v Brně. Podle pověsti se ukrýval právě v této rokli i se svým pokladem.

8 Údolí Chlébského potoka

Chlébský potok pramení nedaleko obce Tasovice v přírodním parku Svratecká hornatina.

DÉLKA TOKU: 10 km

PŘÍTOKY: malé bezejmenné potůčky

NADMOŘSKÁ VÝŠKA: 470 – 500 m

GPS SOUŘADNICE: N 49°27'26.883", E 16°20'3.490" (Nedvědice)

INFORMACE PRO NÁVŠTĚVNÍKY: Na kole i por vozíčkáře nesjízdné

OBČERSTVENÍ: V jarním období v obci Chlébské (před vstupem do údolí)

TURISTICKÁ ZNÁMKA : Pernštejn No.211

TURISTICKÁ VIZITKA : Za krásami Nedvědice No. 1668

Nedvědice No. 1669

Kolem Doubravníku pěšky i kolem No. 1278

Pernštejn No. 949

VZDÁLENOST: Bystré- Nedvědice: 26 km

Od svého pramene protéká Chlébský potok obcí Černovice a obcí Chlébské. U Nedvědice se vlévá do řeky Svratky. Chlébský potok je svojí velikostí menší tok., ale místo v blízkosti obce Chlébské je nejvýznamnější lokalita na Brněnsku, kde se vyskytuje bledule jarní. Jsou tu olšiny a vlhké louky, které jsou na jaře pokryté koberci bledulí. Rezervace zde byla vyhlášena již roku 1953 a od roku 2012 je vyhlášena přírodní rezervací s výměrou 7,2 ha. Oblast je navržena jako součást evropsky významných lokalit Natura 2000. Oblast je též významná rozsáhlými porosty suťových lesů a vzácnými druhy rostlin (měsíčnice vytrvalá, kyčelnice devítilistá, meruzalka alpinská) bučinami a výskytem lýkorce jedovatého a okrotice dlouholisté. Údolím vede zeleně značená turistická značka z Nedvědice do Černovic.

TRASA - POPIS CESTY

Cestu začínáme v Nedvědicích, jdeme po zelené turistické značce. Míjíme soutok Chlébského potoka s řekou Svratkou a jdeme proti proudu po asfaltové silničce směrem na obec Chlébské. Za obcí již vcházíme do lesa, kde v jarním období je obrovské množství bledulí. Pokračujeme dále k rozcestí Kačiny a po červené značce vcházíme do obce Skorotice. Odtud po modré zpět do Nedvědic. Za Skoroticemi je hezký výhled na hrad Pernštejn.

ZAJÍMAVOSTI NA TRASE A V OKOLÍ

HRAD PERNŠTEJN

V místech, kde se řeka Svratka zakusuje do skalnatých vrcholů Českomoravské vysočiny, byla ve 13. století započata stavba mohutného hradu, dnes známe ho pod jménem Pernštejn. Hrad si dodnes zachoval svojí pozdně gotickou až renesanční tvář, přesně takovou, jakou měl v 16. století, kdy byl dostavěn.

NEDVĚDICE

Nedvědice vznikla pravděpodobně jako podhradí sídla pánů hradu Pernštejna a její existence tedy spadá do období první zmínky o hradu, kterým je rok 1285. Městys má 1300 obyvatel. V Nedvědicích stojí od roku 1727 kostel sv. Kunhuty, architektonicky zajímavé jsou vily při cetě k Pernštejnu (Loosova, Vendolských, Frankova a Mittrowských), vila Vatra, vila Anička a hotel v blízkosti vlakového nádraží.

KAPLIČKA VE SKOROTICÍCH

Dominantou obce Skorotice je šindelem krytá kaplička sv. Jana Křtitele s vížkou a zvonem. Je chráněná památkovým úřadem. Její původ sahá až do 14. století, dnešní podoba je ze století devatenáctého.

9 Závěr

Práce na tomto tématu se mi moc líbila. Navštívila jsem mnoho zajímavých míst, o kterých jsem dříve nevěděla. I proto jsem se o ně chtěla podělit. Nejtěžší na této práci bylo setřídít všechny informace a nezapomenout na nic důležitého. Budu ráda, pokud se někdo inspiruje mými výlety a také navštíví některá údolí. Opravdu to stojí za to.

10 Zdroje

informační tabule
informační letáky

internetové zdroje: www.wikipedia.org
www.mapy.cz
www.turistika.cz
www.turisticky-denik.cz
www.turisticke-znamky.cz
www.hrad-pernstejn.cz
www.mistopisy.cz

tištěné zdroje: Josef Martiško, Přírodní parky Jihomoravského kraje, Jihomoravský kraj, 2007